

Formanden (Høgskro): Det har det ærede Medlem heller ikke Ret til.

Lauridsen: Det er fuldkommen rigtigt

Formanden (Høgskro): Altsaa skulde det ærede Medlem helst afholde sig fra saadanne Betragtninger.

Lauridsen: Men jeg vil dog sige, at under almindelige Forhold vilde man vist

Formanden (Høgskro): Det ærede Medlem maa ikke indlade sig paa den Slags Kritik.

Lauridsen: Jeg vil sige, at der er en Mand, som mangler her i denne Sal, og det er Konsejlspræsidenten. Han viser ved sin Fraværelse, forekommer det mig, Folketinget en Tilfidesættelse

Formanden (Høgskro): Jeg maa gøre opmærksom paa, at Konsejlspræsidenten har sagt, at det var ham ikke muligt at komme i Aften, men han har tillige erklæret, at han maatte henholde sig til, hvad han tidligere har udtalt, og ikke havde noget at tilføje. Jeg antog derfor, at det vilde være muligt at føre Forhandlingen i Aften, uagtet han ikke var til Stede.

Lauridsen: Naturligvis, naar Formanden har ment dette, saa er Sagen afgjort, men jeg siger, at under andre Forhold vilde man forandre sig over, at ikke nogen som helst Minister var til Stede, naar en Sag af saa stort politisk og økonomisk Omfang som denne var til Behandling i Tinget. Jeg maa rigtignok ogsaa tilføje, at naar Ministeren ikke kan være til Stede, naar dette Ting forhandler om Aftenen, forekommer det mig, at Folketinget lige saa godt kunde undvære ham om Formiddagen, der er den samme Anledning og samme Grund for ham til at være til Stede eller at være fraværende. Jeg vil sige, at i dette Aftenmøde have Medlemmer af dette Ting rettet bestemte Spørgsmaal til Finansministeren af meget stor og indgribende Betydning med Hensyn til det Forslag, der her foreligger. Dette Tings gamle Ordfører i Toldsjager har nemlig fremdraget det eneste saglige Moment, som efter hans Mening kunde tale for denne Lov, og dette saglige Moment gaar ud paa, at han ønskede at vide, hvorledes den højtærede Finansminister stillede sig med Hensyn til Spørgsmaalet om at

gøre Konserverfabrikkerne til Toldensklaver eller give dem Toldgodtgørelse paa Sukker. Han sagde, at han ansaa det for en vigtig Sag efter den overordentlige Udvikling, vort Hævebrug dels allerede har og dels kan forvente. Det ærede Medlem mente, at det vilde have en afgørende Indflydelse med Hensyn til Spørgsmaalet om Stillingen til dette Forslag, hvorledes det højtærede Ministerium stillede sig til en Sag, som det maatte formodes at have over tænkt. Det har imidlertid vist sig, at der intet Svar blev givet paa et saa vigtigt Spørgsmaal og endnu i denne

Formanden (Høgskro): Det ærede Medlem har vist overhørt, at det Medlem, han sigtede til, udtrykkelig sagde, at hvis Svaret ikke kunde gives i Aften, kunde det ske ved en anden Lejlighed.

Lauridsen: Men det er beklageligt. Skønt jeg anerkender i et og alt Formandens Magtfuldkommenhed og Berettigelse til at udtale sig, som sket er, vil jeg dog tillade mig at udtale, at det er beklageligt, at et saadant Svar ikke kunde gives ved selve den Sags Behandling, hvor det hører hjemme; thi kun der kan man overse en saadan Erklæring. Den kommer ikke med samme Vægt og Betydning ved andre Sager, som naar den gives ved den Sag, til hvilken den efter sin Natur og Bestaafenhed hører. Der vil derfor efter min Mening være nogen Grund til at fortsætte denne Sag, indtil det lykkes Folketinget at vinde saa vidt frem, at Ministeren kommer her til Stede og svarer paa Spørgsmaal, som blive stilledes fra dette Tings Side. Det vilde være en Høflighed, til hvilken maaste Mindretallet har gjort sig mindre fortjent, men paa hvilken Flertallet dog har noget Krav. Det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa Ministeriet i sidste Øjeblik finder paa at stille sig derved, at end ikke en af de syv Ministre møder her i Tinget og paahører dette Lovforslags Forhandling, burde være en yderligere Grund for ærede Medlemmer til ikke at forøge Statterne og den politiske Indflydelse, som dette Ministerium har; thi der ligger dog en Tilfidesættelse af dette Ting deri, at ingen som helst Minister møder (Vatter) ærede . . . Medlemmer le, det kommer ikke mig ved. Der er næppe nogen anden Forsamling i Verden, der vilde le under saadanne Forhold; man vilde føle det som en Tilfidesættelse af Ministeriet, at det ikke kom til Stede og deltog i Behandlingen af Sagerne og svarede paa de Spørgsmaal, der bleve rettede til dem. Det er tilstrækkeligt, at Højre er